

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 82. Alberonius Cardinalis ab Innoc. XIII. Papa absolutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

§. LXXXII.

Sæc. XVIII.
A. C. 1722.

*Alberonius Cardinalis ab Innoc. XIII.
Papa absolutus.*

Interim dum Romæ Cardinales alique
Præiules ad discutiendam Cardinalis
Alberonii causam deputati iudicii acta
ad exitum deducere parabant, præfa-
tus Cardinalis haud otiosus potentes
omnino Patronos sibi conciliare studuit;
præprimis vero singulari sua morum
comitate benevolentiam Angliæ Regis
& Ducissæ de Aquasparta, quæ Pon-
tificis Soror erat, sibi tam dextere ad-
iunxit, ut liberum ad eos accessum na-
ctus, Hispanos Cardinales Carolum de
Borgia, & Ludovicum Bellugam sibi
propitios redderet: Accessit insuper
satis opportune ejusdem liberalitas, pie-
tasque, qua ob æs alienum carceri
mancipatos ingenti pecuniarum vi re-
demerat: ferunt quoque, Alberonium
quater centies aureorum millia, ut pal-
lia pro Archiepiscopis solverentur, in
Pontificis ærario deposuisse. Utcun-
que isthæc habuere, id omnino certum
est, quod Deputati Iudices pronuntia-
runt sententiam, vi cuius per quad-
riennium Alberonius in quodam Mona-
sterio inclusus hæreret; cum autem
huic sententiæ sibi per Maresoschium
Hist. Eccles. Tom. LXXI. Dd Præ-

Conclav.
Innoc.
pag. 368.
Hist. Univ.
l. c. p. 977.
& 865.

Sæc. XVII. Præfulem intimatæ præter omnem
A.C. 1722. spectationem mira humilitate sese
 jiceret, paternum Pontificis pectus
 eo emolliebatur, ut hanc poenam
 mo ad unius anni, ac demum
 quinque mensium angustias restringeret.
 Nondum tamen rubrum galerum a Pon-
 tifice obtinere poterat, sese vehementer
 opponentibus Hispano Rege, ejusque
 Confessario Patre D'Aubentono, qui
 Alberonium adigere nitebantur, ut
 tiam Malacensi Episcopatu nuntiari
 mitteret. Mortuo autem præfato
 Aubentono Cardinalis respirare incipit
 tanta perfundebatur lætitia, ut ad hanc
 sui fores hæc verba: *Est Deus in Israel*
 majusculis liberis apponi juberet.
 dem autem nocte invisa manus
 addidit verba: *Est Deus in Israel*
non in Alberonio, nec in horto ejus,
in pileo ejus, ubi vero Innocentius XIII.
 hæc verba deleri juberet, mox quibus
 ad convitiandum proclivis hæc in-
 psit verba: *Est Deus in Israel: pro-*
propositio damnata ab Innocentio XIII.
 Postquam igitur Alberonius die
 prima Septembris supradictum Episcopatum
 patum in manibus Cardinalis de O-
 mitibus dimiserat, Pontifex die
 vigesima Decembris habito publico
 trum Senatu illum ab omnibus crimina-
 tionibus & imposturis absolvit, hæc

que in rem orationem habuit, qua ab-
 soluta per Secretarium diploma præ-
 legi iussit, cuius hæc erat summa:

Sæc. XVIII.
 A. C. 1722.

„Arguebatur hucusque Alberonius
 „Cardinalis de sceleribus haud paucis,
 „propter quæ piæ recordationis Cle-
 „mens Papa contra accusatum ex con-
 „silio Congregationis hunc in finem in-
 „stitutæ Toletano Archiepiscopo nego-
 „tium dedit, ut desuper inquireret:
 „Priusquam vero necessaria relatio ex
 „Hispania Romam deferretur, ni-
 „mis præmatura mors Clementem Pa-
 „pam nobis eripuit, hinc Cardinales præ-
 „satum Cardinalem ad comitia invita-
 „runt: Hic vero ut sibi Romæ morari
 „liceret, a sacro Collegio petiit, obti-
 „nuitque, ac interea haud obscura sin-
 „ceri, submissi, humilisque animi speci-
 „mina edidit. Postquam vero Inno-
 „centius XIII. summum Pontificatum
 „assumpsit, incæpta iudicii acta conti-
 „nuari, necessarium fore duxit, ac
 „propterea requisitam notitiam Toletano
 „afferri iussit, quibus in variis Patrum
 „Conventibus mature discussis, nul-
 „lum deprehendebatur argumentum,
 „quo accusationum capita contra Car-
 „dinalem allata plene probari possent,
 „imo etsi omnes accusationes veritati
 „consonæ forent, non tamen eo usque
 „valuissent, ut propterea Cardinalis

Dd 2

„Re-

Sæc. XVIII „Romana Purpura exui potuisset. H
A. C. 1722. „ergo permotus Pontifex necessarium
 „fore censuit, ut finita tandem
 „caussa Judici aliisque ad dijudicandum
 „hoc negotium deputatis rebus
 „num imponatur silentium, cunctaque
 „hucusque hac in re agitata abolita
 „tur, proin Cardinalis ab omni impo-
 „labe absolvatur, quin sese de ac-
 „tionibus in eum intentatis perpur-
 „gationibus aut a cæptis contra ipsum iudicii
 „se vindicare, ullo tempore cogat
 „adeo, ut imposterum omnibus iuris-
 „ac privilegiis Purpurato Præsuli con-
 „petentibus libere frui queat &c.

In ipsius etiam Alberonii favore
 Hispaniæ Rex, necnon Philippus
 relianensis Dux ad Papam literas
 bant, quæ in Cardinalium Congre-
 gatione in ædibus Cardinalis Decem-
 beris die decima Decembris præ-
 bantur, & non parum accusati in-
 centiam comprobabant, quapropter
 ipsemet Pontifex, totumque Sacra-
 Collegium ac paulopost exterorum
 cipum Ministri, Præsules, omnes
 Romani Nobiles ipsum honorifica
 tulatione decorabant.